

Nội dung dàn ý và các bài văn trong **Top 9 bài văn hay Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em lớp 5 (Tuyển chọn)** được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để bài viết mình đạt kết quả cao.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 1

“Ngày đầu tiên đi học
Mẹ dắt em tới trường
Em vừa đi vừa khóc
Mẹ dỗ dành yêu thương.”

Mỗi lần thoáng nghe giai điệu ấy vang lên đâu đó, lòng tôi lại da diết nhớ về ngày đầu tiên đi học của mình. Bao cảm xúc dâng trào trong tôi, từ háo hức, hồi hộp, tới ngỡ ngàng, sợ sệt rồi vui vẻ, luyến lưu.

Sáng sớm, tôi bừng tỉnh khi tiếng chuông báo thức ngân vang. Sau khi chuẩn bị xong xuôi, tôi bước lên xe với mẹ, lòng đầy háo hức. Con phố thân thuộc nay bỗng thấy dài hơn mà đẹp hơn. Những cửa hàng, cửa hiệu đã bắt đầu mở. Dòng người lúc một tấp nập. Xung quanh, nhiều bạn nhỏ cũng khẽ nép người sau lưng mẹ, khuôn mặt hớn hờ. Mùa thu, ông mặt trời quên tình giấc sớm. Vòm trời lơ lửng những đám mây trắng trắng. Tôi thấy xa xa giữa nền trời là từng đàn chuồn chuồn cùng nhau múa lượn. Hình như chúng hiểu hôm nay là buổi khai trường nên mới vút bay sớm đến vậy. Tới cổng, cánh cổng quen thuộc mà tôi vẫn thường đi qua giờ tôi mới có dịp quan sát kĩ. Cánh cổng vững trãi nâng đỡ dòng chữ tròn trịa, thân thương “Trường Tiểu học Chu Văn An”. Cổng trường lúc một đông. Mẹ gửi xe rồi dắt tay tôi đi lên lớp. Đi gần hết dãy, tôi và mẹ dừng lại trước lớp 1D. Lúc này, tôi đã thoáng chút lo lắng. Cô giáo bước ra, mỉm cười và chào đón tôi. Cô có dáng người cao, mảnh mai nên chiếc áo dài cô đang mặc lại thêm phần duyên dáng. Cô đưa cho tôi một lá cờ nhỏ nhỏ rồi cầm tay tôi định dắt vào lớp. Tôi rút tay lại, ôm chặt chân mẹ và đôi mắt bắt đầu đỏ hoe. Tim tôi đập thình thịch, chẳng biết bao nhiêu niềm háo hức bay biến đi đâu. Mẹ ngồi xuống an ủi, vỗ về. Dường như mẹ càng vỗ về, sự đong đánh của một cô bé gái trong tôi càng trôi dạt. Tôi khóc thút thít. Một hồi, tôi theo cô vào lớp, lòng đầy lo lắng.

Cô giáo cho chúng tôi xếp hàng, tay vẫy cờ để đi xuống sân trường tham dự lễ khai giảng. Chúng tôi ngồi vào hàng ghế có biển lớp 1D. Khắp sân trường ai ai cũng khoác trên mình bộ đồng phục trắng tinh. Các anh chị lớp lớn còn đeo những chiếc khăn quàng đỏ thắm. Buổi lễ càng lúc càng tưng bừng với sự chào đón nồng nhiệt của các thầy cô và những tiết mục biểu diễn văn nghệ. Tôi đã ước một ngày nào đó, tôi cũng được đứng trên bục đó, được múa, được hát.”

Buổi lễ khai trường kết thúc, chúng tôi lại xếp theo hàng để lên lớp. Cô giáo hỏi chúng tôi: “Các con thấy buổi khai giảng hôm nay thế nào? Các con có vui khi lên lớp 1 không?”. Những tiếng trả lời dạ có ạ hay vui lắm cô ạ cất vang. Cô dặn dò cả lớp rất nhiều điều. Cô mỉm cười rồi nhắc cả lớp lấy sách vở ra học bài Tiếng Việt đầu tiên. Cô viết những dòng chữ ngay ngắn, tròn trịa trên bảng. Cô đọc chữ b, e và dấu sắc. Cả lớp chúng tôi quên hẳn những lo âu ban nãy, đọc vang theo cô.

Ông mặt trời đã lên cao, tôi chẳng còn thấy chú chuồn chuồn nào bay lượn nữa. Trong mắt tôi bây giờ chỉ còn hình ảnh cô giáo trong tà áo dài thướt tha, những bạn học sinh ngồi khoanh tay ngoan ngoãn trên bàn và trong lớp vang vọng tiếng đọc bài. Đó là ngày đầu tiên tới trường của tôi, thời khắc mà bất cứ ai cũng chẳng bao giờ quên.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 2

Đầu năm nay, dịch bệnh Covid diễn biến phức tạp nên chủ yếu thời gian chúng em được các thầy cô dạy học online và không phải đến trường. Thật may mắn rằng Việt Nam đã kiểm soát được dịch và cuộc sống trở lại như bình thường. Chính vì thế, việc quay lại trường trong ngày đầu tiên của năm học mới đối với chúng em vô cùng ý nghĩa.

Hơn nửa năm chỉ học ở nhà không được gặp thầy cô và bạn bè khiến em vô cùng buồn chán. Khi nhận được tin mùa thu này chúng em được quay lại trường học em đã rất vui mừng. Em cùng

bố mẹ đi hiệu sách sắm sửa sách vở cẩn thận, chu đáo. Từng quyển sách, quyển vở được em bao bọc và dán nhãn thật đẹp đẽ. Em hồi hộp đếm từng ngày được gặp lại bạn bè và mái trường thân yêu.

Cuối cùng ngày ấy cũng đã đến, sau bữa cơm tối, bố mẹ dặn dò em kiểm tra lại sách vở đồ dùng, quần áo một lần nữa để ngày mai có thể đến trường thật tốt. Em ngồi khoanh tay trên bàn ngắm nhìn những quyển sách mới tinh được xếp ngăn nắp và suy nghĩ miên man. Không biết trong những tháng ngày qua các bạn đã thay đổi như thế nào; những cái cây bé xíu trong trường đã lớn thêm nhiều chưa; bao nhiêu câu hỏi vây quanh em vừa làm em há hức, hồi hộp lại thêm trần trọc khó ngủ.

Sáng ngày tựu trường em dậy sớm và được mẹ đưa đến trường. Trước cánh cổng rộng lớn đang mở ra trước mắt mình, em vẫy tay chào mẹ rồi bước vội vào trong. Hiện ra trước mắt em là một sân trường đông đúc, rộn rã tiếng cười đùa, trò chuyện của các bạn học sinh sau bao ngày gặp lại. Những hàng cây như lớn hẳn lên, chững chạc, cứng cáp hơn trước rất nhiều. Thoang thoang là mùi sơn mới của những bức tường, những bộ bàn ghế lâu ngày không sử dụng được nhà trường tân trang lại.

Em từ từ bước đi, hít thở bầu không khí ở trường học đã lâu không được tận hưởng thì chợt có một cánh tay vỗ vào vai em. Hóa ra đó là cô bạn thân cùng lớp của em. Chà! Cậu lớn hơn nhiều đấy nhỉ. Chúng em cùng nhau trò chuyện tíu tít và bước đi đến lớp học của mình - cái cảm giác mà lâu lắm rồi mới có lại được vô cùng dễ chịu. Bước chân vào lớp học, các bạn tươi cười chào em; bạn nào cũng lớn hơn, đáng yêu hơn và vui vẻ hơn. Vì là ngày đầu tiên nên chúng em chưa phải học gì nhiều chỉ nghe cô giáo dặn dò và chuẩn bị cho buổi khai giảng ngày mai. Cô giáo từ từ bước vào lớp, trên tay cầm quyển sổ ghi chép tươi cười nhìn chúng em. Cô mặc chiếc áo dài trắng, khuôn mặt hiền từ, giọng nói nhẹ nhàng và có nụ cười tươi. Cô phổ biến chúng em về nội quy của lớp học và công tác chuẩn bị cho năm học mới. Chính sự tập trung và say mê của cô làm cho chúng em đắm chìm mà quên mất đi sự trôi chảy của thời gian.

Sau khi phổ biến xong nội quy lớp học và nội dung chương trình, cô trò chuyện cùng chúng em để hiểu nhau hơn. Buổi dặn dò kết thúc trong niềm hân hoan của cả cô và trò. Trở về nhà trong tâm trạng vui vẻ, em hi vọng đây sẽ là một năm học đầy may mắn và hứng khởi.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 3

Mọi học sinh chúng ta đều gắn liền với biết bao kỉ niệm vui buồn của tuổi học trò. Đối với tôi có lẽ kỉ niệm về buổi tựu trường đầu tiên khi bước vào lớp 1 là ấn tượng sâu sắc nhất.

Những ngày trước đó tôi có tâm trạng há hức. Có điều gì đó lạ lẫm đang xảy ra trong căn phòng bé nhỏ. Mẹ đã chuẩn bị đầy đủ những thứ cần thiết cho tôi. Những quyển tập đã được mẹ bao bì dán nhãn cẩn thận từ mấy tuần trước. Mẹ giúp tôi xếp tập ngay ngắn vào chiếc cặp xinh xinh. Mọi người vẫn còn trò chuyện. Họ nói về tôi. Mẹ mặc thử cho tôi bộ đồng phục cái quần tây, áo trắng trông thật xinh xắn. Đứng trước gương, tôi thấy là lạ nên đã bật cười. Bà nội xoa đầu khen “Cháu bà lớn thật rồi, trông chững chạc lắm! Ngày mai cháu đã là học sinh lớp một! Cố học thật giỏi cháu nhé !”

Sáng hôm sau, cũng như bao các bạn khác. Tôi cùng mẹ đi trên con đường dài và hẹp. Con đường này tôi đã thường xuyên qua nó. Nhưng lần này tự nhiên thấy lạ. Mọi cảnh vật đều có sự thay đổi lớn. Cánh đồng lúa, nay lạ hơn lúc trước, hình như nó vàng hơn mọi ngày thì phải. Hai hàng cây bên đường đu đưa trước gió như vẫy tay chào đón tôi tới trường.

Từ xa xa, phía sau những tán cây to, cổng trường đã dần dần hiện ra trước mắt tôi. Phía trên là tấm bảng to màu xanh, để tên trường. Khi đến trường, trước mắt tôi bây giờ là một khung cảnh hoàn toàn xa lạ, có rất nhiều bạn học sinh cũng được cha, mẹ đưa đến trường như tôi. Tôi cùng mẹ bước vào sân trường. Một ngôi trường đồ sộ với 3 dãy lầu hiện ra trước mắt tôi. Làm tôi tự nhiên cảm thấy mình trở nên bé nhỏ. Nên chỉ biết nép sau lưng mẹ. Sân trường ngày càng đông học sinh hơn. Cũng là lúc tâm trạng tôi ngày càng hồi hộp và lo lắng. Tay tôi càng siết chặt lấy bàn tay mẹ. Mẹ cúi xuống vuốt tóc tôi. Bỗng tiếng trống trường vang lên. Tôi phải tạm biệt mẹ, tôi cùng các bạn xếp hàng vào lớp. Tôi im lặng, cúi đầu không dám nhìn cô giáo đang đứng ở trước cửa. Đầu tiên cô gọi tên tôi, tôi giật mình và bật khóc, làm các bạn khác cũng khóc theo. Cô hỏi tôi và hỏi:

- “Em tên Trâm Anh phải không ?”

Vừa nói tôi vừa khóc:

- “Dạ! phải”

Cô hỏi tiếp

- “Sao em lại khóc, lát nữa cũng được về nhà thôi mà”

- “Thôi con vào lớp đi! “

Rồi tôi bước vào lớp, các bạn đứng sau tôi cũng nín khóc. Rồi các bạn cũng bước vào. Lớp học rất sạch sẽ rộng rãi và thoáng mát.

Bàn ghế được xếp rất ngay ngắn. Cô bước vào lớp, giới thiệu, sắp xếp chỗ ngồi và bầu bạn lớp trưởng của lớp. Vì thấp hơn các bạn khác nên tôi phải ngồi bàn đầu. Lúc này tôi đã bình tĩnh hơn, tôi còn làm quen được với bạn ở bên cạnh rồi nhiều bạn khác nữa. Tôi rất vui và kể cho mọi người nghe

Sau buổi học đầu tiên ấy tôi rất vui vì mình đã làm quen được với rất nhiều bạn. Tôi rất tự hào vì mình đã lớn, đã là học sinh lớp 1. Tôi phải cố gắng học thật tốt để cho ông bà, cha mẹ, thầy cô vui lòng. Tôi giờ đã lớp tám rồi nhưng vẫn còn nhớ đến buổi tựu trường đầu tiên vào lớp một của tôi.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 4

Nhân lúc soạn lại tủ sách cũ để sắp xếp góc học tập cho niên học mới khi bước vào lớp 8, em làm rơi ra một tấm ảnh kỉ niệm năm lớp một, chụp cùng bè bạn ngày lãnh thưởng cuối năm. Nhìn gương mặt ngây thơ của em và các bạn trong ngày ấy... bao kỉ niệm ngày đầu tiên nhập học trường tiểu học lại trở về trong trí óc em, rõ ràng như một cuốn phim.

Đó là một buổi sáng đầu tháng 9. Sau một đêm mưa, trời Sài Gòn nắng ấm dịu dịu. Mẹ gọi em dậy sớm, mặc vào cho em một chiếc áo trắng tinh cổ lá sen và chiếc váy màu xanh nước biển mà mẹ đã ủi kĩ đêm qua. Mẹ bảo em quay đi quay lại mấy vòng., em lúng túng làm theo lời mẹ với nỗi hồi hộp. Rồi mẹ ôm em vào lòng và bảo: – Con gái mẹ giờ đã lớn rồi, năm nay con không mặc áo đầm bông đi nhà trẻ nữa, con đến trường này học lớp một. Cô giáo sẽ thay mẹ dạy con những điều mới, điều hay con phải ngoan ngoan nhé! Đi đường, em lo lắng tự nhủ: Không biết cô giáo có khó lắm không nhỉ? Sao mà cuốn sách "Tiếng Việt" mẹ mua nhiều chữ đến thế? Mình có học hết và nhớ hết không nhỉ? Còn cuốn sách Toán và bao nhiêu cuốn sách nữa, sao mà nó dày cộm, không như các cuốn sách tô màu của nhà trẻ!... Hai bên đường, người và xe chạy ngược xuôi, nườm nượp, em ngồi sau xe của mẹ, nghe loáng thoáng tiếng mẹ dặn dò: – Con vào trường, phải lễ phép chào các thầy, các cô con nhé, tìm xem lớp một C ở đâu, thì đứng vào xếp hàng, nếu bạn nào chen lấn thì con cứ tạm nhường nhịn bạn; nếu bạn nào bắt nạt con, phải nói khéo, nếu bạn vô lí cố tình gây chuyện thì con phải mách cô giáo, đừng gây gỗ với các bạn con nhé!...

Đã đến cửa trường, nghe mẹ dặn thế, tôi càng ngại ngần bước vào sân mặt tôi ngẩn ra... nhìn mẹ lo âu như chực khóc! Mẹ tôi cười xòa, ôm tôi mà nói: – Mẹ lo xa mà dặn con thế thôi, chứ trường này, các bạn con cũng có cha mẹ, dặn dò, dạy dỗ các bạn như ba mẹ đã dạy dỗ, dặn dò con vậy mà! Này nhé: Hôm nọ xem danh sách lớp con, thấy có tên của bạn Bình Minh và bạn Anh Dũng, cùng là bạn của lớp mẫu giáo cũ, con có nhớ không? Nghe đến đó, tôi mới hết rung rung nước mắt, mỉm cười và gật đầu, tạm biệt mẹ. Cầm chiếc cặp nặng nề và to kèn càng ấy, tôi lúng túng bước vào sân trường, cổng trường đầy đặc học sinh tôi ngược nhìn bốn bên xem lớp 1C của tôi ở đâu, nhưng tôi chỉ thấy loáng thoáng các anh, các chị lớp bốn, lớp năm đang chạy quanh tôi, chơi trò rượt bắt một cách vui vẻ. Những anh chị ấy làm tôi không tìm đường đến lớp mình, nhưng sau lại cho tôi cảm giác yên tâm: Ngôi trường này là một nơi vui vẻ, có lẽ ít ngày sau, tôi sẽ cùng bạn Bình Minh, Anh Dũng và các bạn mới chơi đùa nơi đây! Nghĩ vậy, tôi mỉm cười và có thêm kiên nhẫn, tìm ra lớp mình?

Vừa rảo bước trên sân tìm lớp, trong trí tôi vừa lúc vừa nhớ lại giọng đọc một bài văn hay của mẹ tôi đêm qua: "Con ơi! Hiện thời, không một đứa trẻ nào mà không đi học. Con hãy nghĩ đến những lúc người thợ làm lụng cặm cụi cả ngày, tối đến còn phải cắp sách đi học, những cô thiếu nữ suốt tuần bị giam giữ trong xưởng, chủ nhật đến, cũng rủ nhau đi học, những binh lính hết giờ luyện tập cũng đem sách vở ra học, viết. Cho đến những đứa trẻ mù, trẻ câm, chúng cũng đều đi học cả.

Mỗi buổi sáng, lúc con ra đường, con hay nghĩ cũng vào giờ này, trong thành phố ta có thể có đến ba vạn đứa trẻ cũng như con, đi "chầu" lớp học trong ba tiếng đồng hồ để được mở mang trí tuệ. Con hãy tưởng tượng cũng vào giờ này, có những đứa trẻ lếch thếch trên những con hẻm nhà quê, rảo bước trong các thành phố phường huyện náo, dưới bầu trời oi ả hay trong cơn mưa tuyết lạnh lùng, chúng đi thuyền ở xứ chằng chịt sông ngòi, chúng phải cưỡi ngựa trên những cánh đồng không mông quạnh hay ngồi xe trượt trên những bãi băng giá lạnh, chúng xuống lũng, lên đồi, chúng xuyên rừng, lội suối, chúng vượt qua những ngọn đồi hẻo lánh hoang vu. Ăn mặc hàng nhìn lối khác nhau, nói bằng trăm thứ tiếng khác nhau. Từ ngôi trường lấp lánh trong tuyết xứ Canada đến nóc trường hẻo lánh lẫn trong khóm hồi xứ Á Rập, có tới hàng triệu triệu đứa trẻ cùng học một điều giống nhau bằng các thể thức khác nhau. Trong cái "tổ kiến học sinh" ấy, con được hân hạnh dự phần. Cố lên, tên lính nhỏ trong đạo quân lớn lao kia! Cố lên con ơi, lấy sách vở làm khí giới, lấy lớp học làm quân đội, lấy thế giới làm bãi chiến trường, coi sự ngu dốt là thù địch và lấy sự văn minh của nhân loại làm cuộc khai hoàn, con phải phấn đấu luôn luôn và chớ hề làm tên lính hèn nhát!" Khi tôi đứng xếp hàng vào lớp 1C một lúc sau thì cô giáo mới của chúng tôi xuất hiện.

Đó là cô N, một cô giáo có dáng vẻ tận tụy và gầy gò. Cô hướng dẫn chúng tôi xếp hàng rồi dắt chúng tôi lên lớp. Buổi học ấy, cô giáo xếp chỗ ngồi, chia tổ cho chúng tôi. Điều vui nhất là tôi và bạn Bình Minh lại được xếp vào cùng một tổ. Cô còn dặn chúng tôi phải mua bao nhiêu quyển vở, bao bì dán nhãn ra sao. Những quy định về kỉ luật, cách giờ tay phát biểu và những trường hợp sẽ được cô khen thưởng. Tôi càng ngày càng thấy có nhiều điều mới và hay... Reng... Reng... giờ ra chơi ấy, tôi đã cùng bạn Bình Minh và một bạn mới chạy chơi rượt bắt, nhưng rủi sao, khi gần bắt được bạn Minh thì tôi trượt chân ngã, máu róm ra ở đầu gối. Các chị lớp lớn chỉ cho chúng tôi "phòng y tế". Hai bạn cùng dìu tôi về phòng y tế. Nhìn vẻ mặt lo lắng của các bạn cũ và mới, tôi cảm động quá, nhìn các bạn mỉm cười: "Không sao, không có đau đâu mà, hay mình chơi tiếp nhé?". Nhưng bạn Minh nói: "Thì bạn cứ vô nhờ cô y tá băng lại đi, rồi mình chơi tiếp được mà!"

Những giọt "An côn" làm tôi đau rất quá, xuýt xoa, nhăn nhó. Nhưng sau khi cô y tá lau chùi và băng bó xong, tôi lại hết đau ngay. Chúng tôi lại tiếp tục vui đùa trên những dãy hành lang lớp một. Vậy mà khi vào học tiếp hai tiết nữa, tôi thấy bụng đói và nhớ mẹ lạ lùng, tôi cố quên hình ảnh mẹ để nghe cô giảng cho đến khi trống trường báo hiệu tan học. Bỗng một giọng nói đột ngột vang lên: "Con ơi, ngồi làm gì ở đó mà lâu thế? Con dọn dẹp, sắp xếp xong chưa? Đi ăn cơm nào!" Tôi giật mình nhìn lại, thì ra mẹ đã kéo tôi về thực tại: năm học lớp tám đang chờ đón tôi. Tạm biệt mùa hè!

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 5

Cái ngày trọng đại ấy – ngày đầu tiên tôi đi học, đã trôi qua thật ngọt ngào ở một lớp học bé xíu ươm màu nắng...

Sáng sớm, dưới những hàng phượng chiu chít bông, có một con bé lẻo đẻo ôm tập theo vành nón mẹ đi học. "Đi học", một khái niệm hoàn toàn xa lạ với cô bé, bảo sao nó không hồi hộp? Bao nhiêu câu hỏi cứ thi nhau hiện lên trong đầu nó cốt để vẽ ra một bức tranh về ngôi trường kia. Mãi mơ mộng, con bé không biết đã đến nơi tự lúc nào. Mẹ nó đang nói chuyện với cô giáo, thỉnh thoảng lại cười chỉ vào nó, nhưng nó đâu quan tâm.

Kia là "Ngôi trường". Một khoảng sân không tường rào, thênh thang gió, lô xô đủ thứ cây ăn quả chín mọng mà đứa con nít nào cũng phải thèm. Một phòng học bé xíu ngồi đỏ tường rêu mốc

núp dưới tầng lá xanh. Một lũ nhóc lít nhít cùng tuổi nó đang nô đùa âm ỉ trên bậc thềm đất nện. Bỗng, mẹ đẩy nhẹ con bé về phía cô. Đến bây giờ nó mới ngấm cô thật kĩ. Cô đã lớn tuổi, mái tóc dài hoa râm và đôi mắt thật hiền. Khom người, cô chia tay về phía nó. Phải là người khác thì con bé đã quay đi, giấu mặt sau lưng mẹ mếu máo sợ. Nhưng sao ở gần cô nó lại thấy thật ấm áp thương thương. Lạ ghê! Khẽ đặt nắm tay bé xiu vào bàn tay cô, con bé cúi đầu bí bô: "Con chào cô ạ!".

Giờ học đầu tiên cô không cho nó tập tô chữ như chị Hai kể. Cô giáo dặn dò đủ điều, từ chuyện chỗ ngồi đến việc bao vở, cầm bút. Chuyện gì cô cũng hướng dẫn kĩ. Nhưng nó đâu có nhớ gì đâu. Mà nhớ làm chi cho mệt, thế nào trưa nay đón, mẹ cũng hỏi cô rồi chuẩn bị tươm tất cho nó cả thôi. "Nhưng – cô đột ngột chuyển giọng làm nó chú ý – trước khi là học sinh các con phải nhớ: Tiên học lễ, hậu học văn" con bé khoanh tay ngay ngắn trên tập vở, mắt xoe tròn lắng nghe bài giảng đầu đời! Bây giờ nó cũng đang đi học như ai, cũng đường hoàng ngồi trong lớp học, cũng được nghe lời cô giáo giảng đề... đề... À, đúng rồi! Đề "Mở mang tri thức" y như lời ba nói tối qua.

Nửa buổi học đầu tiên trôi qua êm thấm. Ra chơi. Cô giáo vừa quay lưng cất hộp phấn, lũ trẻ đã đua nhau ào ra sân. Con bé lú lú chạy theo. Vui ghê! Mà cũng lạ ghê, lần đầu tiên con bé chơi giữa nhiều người lạ mà không hề mè nheo mít ướt. Ban đầu, ai cũng lạ lẫm nhưng rồi đều nhập cuộc nhanh chóng vào những trò chơi hấp dẫn. Tiếng cười làm nắng hè rộn rã vang lên ngập khoảng sân nhỏ. Đột nhiên: "Xoảng!". Chiếc dép của con bé bay tít lên cao. Dưới đất một chậu cây vỡ tan tành. Miếng chậu văng ra quẹt cả vào má nó. Lũ bạn kinh hãi, trở mắt vây quanh. Con nhóc nằm bẹp dưới đất oà lên. Đau thì ít, sợ thì nhiều. Nó sợ cô giáo giận nó, mắng rồi không cho nó đi học nữa. Sợ phải xa nơi này – cái nơi mà nó đã yêu ngay từ lần đầu đặt chân đến. Cô giáo tắt tả chạy ra, đỡ nón lên, phủi bụi. Con bé nhắm tịt mắt chờ cô mắng. Một tấm khăn ướt, lạnh tê cả người áp vào mặt nó. Con bé ngạc nhiên, tí hí nhìn hàng lông mày thanh thanh đang xô vào tròng kính.

Buổi học lại bắt đầu. Nó được đặc cách ngồi trong lòng cô để nghe chuyện. Giọng cô thật hay. Lâu lâu, nó cứ phải có kìm tiếng nấc để khỏi làm cô ngừng lại: "Hết đau chưa con?". Rồi cô vỗ nhẹ vào đùi nó tiếp tục kể. Con bé ngã vào cô. Nghe thật dịu êm!

Đến khi nó tỉnh dậy thì mặt trời đã lên cao và mẹ đã đợi sẵn ở cửa tự lúc nào. Nó dụi mắt, tuốt xuống, ôm tập sà vào lòng mẹ rồi lú lú chào cô. Trên đường về nhà nó cứ nhắc mãi: "Mai mẹ nhớ gọi con dậy sớm đi học nghe!".

Thoát cái đã tám năm trôi qua. Con bé ngày ấy đã là tôi của bây giờ. Một cô học trò hàng ngày vẫn đạp xe đến trường. Vẫn vui đùa nghịch ngợm với bạn bè. Vẫn tíu tít kể chuyện khi có ai hỏi về vết sẹo trên má. Đề rồi, mỗi khi đi ngang qua chôn ấy bỗng dừng lại bật cười âm áp.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 6

Mỗi con người ai cũng có những kỉ niệm. Từ những kỉ niệm vui, buồn hay kỉ niệm về thời thơ ấu của mình. Chắc hẳn mọi người vẫn còn nhớ đúng không? Tôi cũng vậy. Tôi nhớ nhất là ngày đầu tiên đi học của tôi. Kỉ niệm đó chẳng thể nào quên được.

Đó là ngày đầu tiên tôi đến trường. Mẹ đã dắt tay tôi từng bước một đi trên con đường đó. Lúc ấy tôi có cảm giác rất sợ và lo lắng nữa. Trên vai tôi là chiếc cặp mà mẹ đã mua cho tôi vào hôm qua. Cùng với những cuốn sách và tập vở mới tinh. Tôi nhìn xung quanh và cũng thấy rất nhiều bạn học mới. Có bạn thì tung tăng vui đùa bên cha, mẹ mình. Có bạn thì lại mếu máo khóc sụt mướt vì không muốn rời xa người thân. Khi đứng trước cổng trường, tôi đã sững sờ và đứng lại một giây vì mọi thứ đều quá bất ngờ và lạ mắt. Ngôi trường ấy rất cao, to... Tất cả đều được phủ một lớp màu xanh nên trông rất mát mẻ. Vào bên trong trường tôi càng bất ngờ hơn, với hàng ngàn các bạn học sinh đang xếp hàng ngay ngắn. Ai cũng đều khoác trên người bộ quần áo mới và trắng tinh cùng với cái logo in hình biểu tượng của ngôi trường. Xung quanh ngôi trường đều là những hàng cây cổ thụ cao to. Chúng như đang vẫy tay chào các bạn học sinh mới vào trường. Còn các thầy cô đều đứng rất nghiêm túc và luôn mỉm cười với các bạn học sinh.

Các thầy thì mặc áo sơ mi trắng cùng với quần tây màu đen trông rất nghiêm trang và lịch sự. Các cô thì mặc những bộ áo dài truyền thống đủ màu sắc, hoa văn trông rất đẹp và nữ tính. Sau đó có một thầy cầm chiếc loa và nói to: "Kính mời quý phụ huynh ra về để các em vào lớp sinh hoạt với giáo viên chủ nhiệm". Mẹ tôi nghe vậy liền quay sang nói với tôi: "Mẹ về đây, con ở lại phải học thật chăm chỉ và luôn hòa đồng với các bạn nhé". Mẹ nở nụ cười hiền hậu nhìn tôi rồi dần bước ra cổng trường đi về. Khi đó, tôi như sắp khóc vì không muốn xa mẹ mình. Nhưng tôi đã cố gắng kìm nén được âm xúc của mình và hứa rằng sẽ không được khóc, nhưng chẳng biết sao nước mắt cứ rơi liên tục. Sau đó, tôi lên lớp sinh hoạt với giáo viên chủ nhiệm của tôi. Cô rất xinh đẹp và hiền hậu nữa. Cô bắt đầu giới thiệu. Buổi sinh hoạt của ngày đầu tiên của tôi kết thúc.

Ngày đầu tiên đi học là như thế đó. Tôi hứa với lòng mình sẽ luôn học thật giỏi không phụ lòng cô và cha mẹ của mình. Tôi cùng sẽ không bao giờ quên những kỉ niệm đẹp này.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 7

Nói đến ngày đầu tiên đi học, không ai trong chúng ta quên được. Năm nay em đã học lớp 8, chẳng lạ gì ngày khai trường, nhưng em chẳng thể nào quên được buổi khai trường, khi em bắt đầu vào lớp 1. Cảm giác ngỡ ngàng, rụt rè khi thoát khỏi vòng tay của mẹ và bước qua cổng trường thật lạ kì.

Đêm hôm trước ngày khai trường, cảm xúc trong em thật lẫn lộn: bồn chồn, vui mừng, hồi hộp và lo lắng nữa. Chẳng hiểu sao khi ăn cơm em cứ nghĩ đến buổi khai trường, rồi sau đó em đi đi lại lại, nôn nao trong người là ngày mai sẽ có mặt trong 1 sự kiện quan trọng, thật là thích biết bao. Mẹ đã chuẩn bị tất cả mọi thứ cho em, cái gì cũng thật lạ lẫm: bút chì, thước kẻ,... mà em bây giờ không nhớ rõ, nhưng mọi thứ đều đủ cả. Em thích thú ngắm từng thứ 1, rồi xếp gọn gàng chúng vào cặp sách, lòng đứng hứng khởi. Rồi mẹ cho em mặc đồng phục của trường tiểu học: áo trắng và váy màu đỏ, em mặc vừa ý. Nhớ lại tối hôm đó, em đeo cặp sách chạy xung quanh nhà cho mọi người xem mình đã bắt đầu chững chạc đến nhường nào. Căn nhà hôm đó như nhộn nhịp hẳn lên, mọi người bàn tán, nói về em, về tương lai của em. Gia đình đã kể cho em nghe rất nhiều về trường lớp, làm em càng hứng thú hơn. Bà nội em khen: "Cháu lớn nhanh quá, cố gắng học giỏi để mọi người vui nha" em cười ngượng nghịu. Hôm đấy, phải thức khuya lắm em mới ngủ được, nhưng tại sao em lại trằn trọc khó ngủ như vậy nhỉ? Em thao thức, suy nghĩ triền miên "Không biết ai sẽ dạy nhỉ? Bạn bè có nhiều không?... Và em chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay biết.

Sáng hôm sau, em dậy rất sớm, đánh răng, rửa mặt rồi ăn sáng, thật sự lúc đó em rất phấn khởi, sau khi mặc đồng phục xong mẹ đưa em đến trường bằng xe máy, trong lòng em xốn xang, hồi hộp và háo hức. Trên trời, những đám mây bông bênh trôi đi như muốn ngao đó đây, bầu trời trong xanh. Vẫn con đường ấy, vẫn cảnh vật ấy, sao hôm nay lại thấy lạ vậy ... Hàng cây như xanh hơn, cao hơn, những ngôi nhà trông khang trang hơn mọi ngày. Con đường thân quen ngày nào sao hôm nay sạch sẽ gọn gàng ghê. Mặt trời đã dần dần nhô lên, tỏa ra những tia nắng đầu tiên, thay thế cho màn đêm mờ ảo là ánh sáng hồng tươi đang lan tràn khắp không gian. Nhưng hàng cây xanh cũng vừa tỉnh giấc, đang khẽ rung mình. Trên những tán lá xanh còn đọng lại những giọt sương sớm, có những chú chim đã dậy từ rất lâu và đang cất khúc ca chào đón ngày mới. Theo tiếng chim ca, những tia nắng vàng tươi cũng bắt đầu nhảy múa hát ca trên những con đường. Giờ đây, không gian không còn yên tĩnh nữa mà thay vào đó là tiếng nói cười của các anh chị học sinh đang rảo bước đến trường, và tiếng xe máy của các bác phụ huynh đưa con đến trường. Các bạn mặc quần áo rất chỉnh tề, gương mặt vui tươi nhưng không kém phần lo lắng. Chẳng mấy chốc mà em đã đứng trước cổng trường. Đưa nào đưa nấy cũng đều ngơ ngác nhìn ngược nhìn xuôi và trên khuôn mặt chúng có chút gì đó sợ sệt. Thường thì khi gặp điều gì đó có vẻ lạ, tôi đều muốn khám phá và tìm hiểu nó. Có lẽ điều đó khiến cho ngày tựu trường đối với tôi thật đặc biệt, giống như một cuộc phiêu lưu kỳ lạ. Ngay trong lễ khai giảng, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía những học sinh lớp một khiến tôi cảm thấy tự hào vô cùng. Mà đâu chỉ có mình tôi, nhiều bạn đứng trước, bạn thì ưỡn ngực ra vẻ, bạn thì mặt mày tỏ vẻ nghiêm túc lắm mà miệng thì cứ cười tít mắt. Rồi một chị lớp năm với cương vị là liên đội trưởng chỉ huy cho toàn trường hát quốc ca. Tất cả chúng tôi đều hát rất to. Tôi bất giác tưởng tượng ra mình chính là một chiến sĩ nhỏ đang đứng trong một đoàn kị binh oai hùng đánh đuổi những tên khổng lồ mà hằng đêm mẹ vẫn kể trong các câu chuyện cổ tích. Xong tiết mục chào cờ, chúng tôi được nghe đọc thư mừng ngày khai giảng của Chủ tịch nước. Điều này khiến tôi dần dần nhận ra được tầm quan trọng của việc học hơn trước rất nhiều. Tiếp đến là tiết mục đánh trống khai trường của thầy hiệu trưởng. Trông thầy thật hiền từ và nhân hậu biết bao. Thầy giống như một người cha lớn của hàng trăm em học sinh đang ngồi đây vậy. Tiếng trống trường cất lên “Tùng! Tùng! Tùng!” nghe thật vang xa báo hiệu cho một năm học mới đã đến. Rồi những quả bóng bay đủ màu sắc cũng được thả bay trên bầu trời. Lúc đó tôi có một cảm giác rằng mình cũng đang bay, đang bay trong một biển trời tri thức mới, vai trò một người học sinh đang đến với tôi khiến tôi tự hào vô cùng. Nó làm tôi cảm giác mình lớn hẳn lên không phải vì mấy hôm trước có cao hơn vài centimét mà lớn hơn trong tiềm thức tôi mặc dù tôi chỉ vừa tròn sáu tuổi.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 8

Người ta thường nói, trong cuộc đời mỗi người đều sẽ phải trải qua những cột mốc, giai đoạn khác nhau, ở mỗi giai đoạn sẽ có sự biến đổi trong suy nghĩ, nhận thức và hành động của bản thân để thích ứng. Và chính tôi đã cảm nhận được sự thay đổi đó trong ngày đầu tiên đi học.

Ai chưa từng bờ ngỡ, bồi hồi, lo lắng và sợ sệt khi ngày đầu tiên rời xa vòng tay mẹ để tới trường đi học. Mới đầu tôi rất háo hức chờ mong đến ngày khai giảng để được mặc quần áo mới, đeo cặp sách mới để đi học, nhưng khi vừa đến cổng trường mẹ nói tạm biệt ra về tôi đã muốn chạy theo bám lấy mẹ. Lần đầu tiên trong đời tôi biết tự nhắc nhở bản thân, tự động viên và cổ vũ mình rằng “mình sẽ làm được, mình sẽ không khóc”, tôi lấy hết can đảm để bước vào cánh cổng trường. Mọi cảm xúc khi ấy hỗn loạn và khó để diễn tả, tôi vừa sợ lại vừa vui sướng, trường đông học sinh quá, cờ hoa rực rỡ, nhộn nhịp và tung bùng nhưng tôi chẳng quen ai, bạn bè và thầy cô đều xa lạ, mọi thứ đều mới lạ. Tôi nhận ra không phải một mình tôi rơi vào hoàn cảnh ấy, nhìn vào ánh mắt ngơ

ngác của bao học sinh mới đến trường đều như vậy, có đôi mắt còn sưng lên, hoen đỏ vì khóc. Sau buổi khai giảng chúng tôi được về lớp của mình, nụ cười tươi đón chào của cô giáo chủ nhiệm đã giúp tôi tự tin hơn, không còn rụt rè e sợ, tôi tự nhủ rằng rồi sẽ quen thôi.

Ngày đầu tiên đi học của tôi đã trôi qua như vậy, trong số chúng ta ai cũng có ngày đầu tiên đi học của mình, dù đó là niềm vui hay nỗi buồn thì tôi tin nó là kỉ niệm mãi mãi không bao giờ quên được.

Bài văn mẫu Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em - Mẫu 9

Con người ta không thể cứ mãi nhìn về phía trước, hướng tới tương lai mà không biết nhớ về quá khứ và nhìn vào hiện tại. Đối với tôi điều quan trọng nhất là phải biết trân trọng quá khứ, những kỉ niệm cũ luôn được tôi ghi nhớ và gìn giữ. Một trong những kỉ niệm mà tôi nghĩ rằng mình sẽ nhớ về nó suốt đời đó chính là ngày đầu tiên đi học.

Tôi vẫn nhớ như in ngày khai giảng năm đó vào một hôm trời nắng to, chiếc áo trắng tôi mặc dường như trắng sáng hơn và chiếc khăn quàng đỏ thắm hơn. Tôi chuẩn bị tươm tất xong xuôi đội cả mũ ca-nô trên đầu chỉ còn chờ mẹ đưa đến trường dự buổi khai giảng đầu tiên. Trên đường tới trường tôi không còn lú lo nói chuyện với mẹ như mọi ngày mà lại im lặng, một phần vì tôi mãi tò mò suy nghĩ về những thứ sắp diễn ra trong buổi khai giảng, phần cũng vì tôi sợ, tôi lo lắng, bồn chồn khó tả. Đến cổng trường học tôi nhìn thấy một cảnh tượng thật khó tin, các bạn níu chân, níu tay mẹ rồi khóc oà không muốn vào trường, tôi chợt dạ không biết tại sao lại như vậy, có gì đáng sợ bên trong trường học hay sao. Khi đó mẹ đã trấn tĩnh và bảo tôi rằng, “các bạn ấy sợ phải xa mẹ, sợ bị thầy cô mắng nhưng con yên tâm, thầy cô sẽ rất dịu dàng, quan tâm và chăm sóc cho con, con hãy học tập thật tốt rồi tan học mẹ lại đến đón”. Tôi tin mẹ và bước vào trường, cô giáo hỏi tên tôi rồi dẫn tôi đến tận ghế ngồi, các bạn nói chuyện với tôi rất vui khiến tôi quên hẳn đi cảm giác lo lắng ban đầu, tôi nhanh chóng làm quen và kết bạn với các bạn cùng lớp mình, khi đó tôi đã nghĩ đến những ngày tháng đi học thật vui vẻ.

Sau ngày đi học đầu tiên tôi nhận ra mình đã lớn hơn chút ít, đã hiểu chuyện và tự lập hơn, quãng đường đi học còn dài tôi sẽ phải cố gắng thật nhiều để không phụ lòng bố mẹ.

Dàn ý Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em

1. Mở bài: Giới thiệu vấn đề định kể: Ngày đầu tiên đi học.

2. Thân bài:

a. Tâm trạng của em khi chuẩn bị đến trường

+ Soạn sửa sách vở, quần áo tươm tất chu đáo đội ngày được đến trường.

+ Vui vẻ, háo hức vì sắp được gặp lại bạn bè, thầy cô.

+ Suy tư, băn khoăn không biết trong những tháng qua các bạn đã làm gì và thay đổi như thế nào.

b. Kể về ngày đến trường

- + Sáng hôm đó dậy sớm để ăn uống và chuẩn bị đến trường.
 - + Ngạc nhiên trước sự thay đổi của mọi người và cảnh vật: các bạn ai cũng vui tươi và trông lớn hơn hẳn sau một mùa hè. Cây phượng đã rụng hết những bông hoa đỏ của đợt chớm hè...
 - + Lớp học thơm tho mùi của bàn ghế mới, sách vở mới và những bộ quần áo mới.
 - + Cô giáo luôn tươi cười và tận tình giảng dạy.
- Ngày đầu tiên đi học thật vui tươi, hứng khởi.

3. Kết bài: Nêu cảm xúc về ngày đầu tiên đi học.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Top 9 bài văn hay Kể lại kỉ niệm ngày đầu tiên đi học của em lớp 5 (Tuyển chọn)** file word, pdf hoàn toàn miễn phí.